

PRZERYWANIE (1) *sb n*

I sg przerywanim.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. przerwać.

Robienie przerw w wypowiedzi; interfatio Cn [czego]: Niedáiąc Páweł ś. domawiáć/ á łez łwych hámowáć niemogąc: vpadł do nog iego/ y zwielkim łykánim y przerywánim rzeczy łwey. dał mu łprawę o dziwnym onym náwroccniu łwym SkarŻyw 535.

Synonim: ustawanie.

Cf PRZERYWAĆ

SBu, ALKa